

dant Forslag som det, der her foreligger. Man kan jo i den Henseende ikke overse den Bevægelse, som hele Lovgivningen om Umyndiges Midler har taget siden 1827, og medens der ikke var nogen Banffelighed ved at indrømme dette paa den Tid, da Loven af 20de Juni 1850 blev givet, fordi den bød bedre Betingelser end dem, der egentlig vare de legale for Anbringelse af Umyndiges Midler, saa vilde det nu efter Lovgivningen af 1869 være en Tilbagegang, om man vilde gaa ind paa at give den Begunstigelse, der her fordres. Jeg er derfor ikke i Stand til paa Regjeringens Vegne at tiltræde eller modtage det Forslag, der er stillet under Nr. 6. — Som de ærede Forslagsstillere selv have bemærket, staar og falder Forslaget under Nr. 8 med Forslaget under Nr. 1. — Hvad nu Spørgsmaalet om Fremmedes Tilstedeværelse i Bestyrelsen angaar, da forudsætter jeg naturligvis, at det er de ærede Herrer's Mening, hvad ogsaa et æret Medlem udtalte, at søge en virkelig Sikkerhed mod Forviklinger og Banffeligheder ved overhovedet at udelukke de Fremmede fra at tage nogen Del i Bestyrelsen. Jeg tror ikke, at de ærede Herrer ville naae dette gennem deres Forslag, i det Mindste har jeg i min Praxis oplevet Tilfælde, hvor man, uden at der forelaa nogen saadan Anledning som den, der kunde siges at foreligge her, har foresøgt, ganske vist en venstabelig men altid en diplomatisk Intervention til Fordel for Folk, der havde paadraget sig Forpligtelser her i Landet, og jeg tror, at det i den Henseende hverken gjør fra eller til, om man indrømmer Fremmede Ret til at være i Bankraadet, eller man negter dem den. Jeg for mit Bedkommende vil sige, at det Forstandigste og Forsigtigste i denne Henseende efter min Mening vil være at indrømme dem saa Meget, at de selv ville være i Stand til at varetage deres Interesser uden at bringe Forstyrrelse ind i Forhold, hvor de ikke have Lov til at raade. Det er min Overbevisning, at dette er det Retteste. Jeg tilstaar, at jeg ikke finder det rigtig forretningsmæssigt i disse Tilfælde at tage en saadan eksklusiv Bestemmelse som den, man her vil tage, ja, jeg finder det ikke en Gang rigtig billigt, naar man benytter og vil benytte

fremmede Kapitaler, at man, da vil sjerne ethvert som helst Tilsyn med disses Benyttelse fra Siernes Side; men paa den anden Side erkjender jeg, at det ogsaa ligger naturligen for, at man ikke maa indrømme Fremmede nogen overveiende Indflydelse. Det forekommer mig imidlertid, at Alt, hvad man med Nøimelighed kan forlange, vil være naaet, naar man vedtager de Herrer's Forslag i Forbindelse med det subsidiaire Underændringsforslag under Nr. 9 b, hvorimod jeg finder, at det principale Underændringsforslag under Nr. 9 a, dels ikke sigter derhen, hvor de Herrer ville, og dels i det Hele taget maa siges at ligge noget ved Siden af hele den Grundbetragtning, som har gjort sig gjældende i Forslaget under Nr. 10. Jeg tror derfor, at det er rettest at vedtage Forslaget under Nr. 10, saaledes som det vil blive ændret ved det subsidiaire Underændringsforslag under Nr. 9 b. Skulde Forslaget da ikke fyldestgjøre de Tanker, som man har stræbt at give Udtryk i Forslaget under Nr. 10, saa ser jeg ikke rettere, end at man maasse gjerne kunde gjøre nogen Indskrænkning i den foreslaede Bestemmelse: at i det Mindste de $\frac{2}{3}$ af Bankraadets Medlemmer skulle være danske Undersaatter. Det, der forekommer mig at være det Væsentlige, er, at Bankens Direction og den overveiende Del af Bankraadets Medlemmer ere danske Undersaatter. Jeg tror heller ikke, at man her skal overse, at det, saaledes som Forholdene have udfillet sig, vilde være et Slags Dementi mod det, der er ffet, hvis Forslaget under Nr. 10 blev vedtaget. — Der er dernæst under Nr. 11 af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (E. C. Larsen) stillet et Forslag, som synes at have vundet Tilslutning fra alle Sider. Jeg maa for mit Bedkommende sige, at selv om man billiger Tanken i dette Forslag, er det, saaledes som det staar, ikke fuldstændigt; thi Meningen maa jo dog være den, at Antallet af Obligationer skal svare til den til enhver Tid i Behold værende Aktiekapital; men der er ikke foreskrevet det Mindste om, hvorledes der da bliver at forholde, dersom Antallet ikke viser sig at svare til den til enhver Tid i Behold værende Aktiekapital. Man kan jo selvfølgelig forbyde at udstede flere Obligatio-